

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ ศูนย์พิษณุโลก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ลินดา มุ่งชนะ
ที่ปรึกษา	ดร. วรินทร์ บุญยั้ง
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ ศูนย์พิษณุโลก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ชั้นปี สาขาวิชา เกรดเฉลี่ย ของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ ศูนย์พิษณุโลก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวนทั้งสิ้น 218 คน แบ่งเป็น นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 107 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 111 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 8 ด้าน คือ 1)ด้านการเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ 2)ด้านอัตมโนทัศน์ของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3)ด้านความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4)ด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง 5)ด้านความรักในการเรียนรู้ 6)ด้านความคิดสร้างสรรค์ 7)ด้านการมองอนาคตในแง่ดี 8)ด้านความสามารถในการใช้ทักษะขั้นพื้นฐานและทักษะในการแก้ปัญหา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่าทดสอบที (t-test) และค่าทดสอบเอฟ (F-test)

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า

1. ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ ศูนย์พิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดคือ ด้านความรักในการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านความคิดริเริ่ม และมีอิสระในการเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยพบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ มีเพียงสาขาวิชา ได้แก่ 1)การบริหารการศึกษา 2)วิจัยและประเมินผลการศึกษา 3)เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 4)หลักสูตรและการสอน 5)การศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีรายด้านที่แตกต่างกัน 1 ใน 8 ด้าน ได้แก่ ด้าน 8 ความสามารถในการใช้ทักษะขั้นพื้นฐานและทักษะในการแก้ปัญหา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05